

DOMOVINA

n. Liceali...

...2

Upravišтво „Domovine“ v Ljubljani, Prešernova ulica 54
Uredništvo „Domovine“, Miklošičeva cesta 16, Telefon 72

Izhaja vsak petek.

Naročnina: Četrletno Din 7-50, polletno Din 15-
celoletno Din 30-.

Napredovanje demokratske stranke

Silajni uspehi JDS. pri občinskih volitvah v nekaterih občinah, zlasti tudi izid volitev na Jesenicah, ki nam v številkah pokazujejo izredno lep napredek napram lanskim skupščinskim volitvam, nas uverjajo, da se položaj naše stranke nedvomno tudi po mnogih drugih krajih Slovenije speminja v našo korist. To je zlasti pokazalo tudi številno obiskano zborovanje zapornikov JDS. v Ljubljani. Isto vidimo na naših podeželskih shodih, ki se jih je vršilo v zadnjem času lepo število po vsej Sloveniji.

Odcepljeni naprednjaki se vračajo nazaj, pametnejši klerikalci zapuščajo svojo stranko, ki jih je izza zadnjih volitev v skupščino tako speljala na led, socialisti in komunisti zapuščajo svoje preroke, ki so sicer gostobesedni in mlatijo blesteče fraze, a še doslej niti eden od njih ni storil niti enega samega pametnega dejanja. Ljudstvo izpregleduje in se otreša krivih prerokov in gobezdačev, ki obljubljajo vse, a ne storijo ničesar. Kaj so storili klerikalci? Katero svojih obljub, ki so jih stresali za časa lanskih skupščinskih volitev, so izpolnili? Kaj nam koristijo socialistični in komunistični gromovniki, ki hujskajo de'avstvo na stavko takrat, ko ni upanja na zmago, in ki nam hočejo priksrbeti ruski raj lakote in bede?

Naše ljudstvo pričinja uvidevati, da je tista stranka ljudska, ki ne obeta zlatih gradov na oblakih, temveč malo obljublja, a vztrajno deluje in stori vse, kar je v njeni moči.

Baš demokratska stranka se sedaj največ trudi, da vrže radikalno vladu, katero že prehujo občutimo na naših hrbtih in denarnicah.

Demokratska stranka je tista, ki brez razlike združuje pod svojim okriljem vse stanove. Vsak stan more najti v demokratski stranki svojo opravičeno zaščito, ker je baš načelo JDS.: pravčno razmerje med stanovi; noben stan naj ne bo povzdigovan nad drugega, noben stan naj nima posebnih predpravil pred drugim.

Ta naša načela bodo prej ali slej prinesla zmago demokratski stranki tudi na Slovenskem. Ako bo JDS. napredovala v tem tempu, gotovo smemo izraziti tako upanje. Pod okrilje demokratske stranke se bodo vrnile tudi odcepljene struje, ki so osnovalle svoje napredne stranke, ko bo med vsemi naprednjaki prodrlo spoznanje, da je to cepljenje brez pomena in brez vsakih koristi — razen za klerikalno stranko, ki se ima za svoje izredne uspehe pri zadnjih skupščinskih volitvah zahvaliti baš tudi slogi v lastnih vrstah.

Učiteljstvo na deželi

(Dopis iz učiteljskih krogov)

Zadnji «Kmetijski list» je prinesel pod gornjim naslovom napad na podeželsko učiteljstvo. Očita nam vse mogoče nelepe lastnosti in nam zameri, ker se po večini priznavamo k demokratski stranki. Ne odgovarjali bi, ker dobro vemo, kako nas sodijo kmetje. Toda pregovor pravi: «Kdor molči, ta priznava.» Zato se oglašamo ravno v «Domovini», ki jo čita mnogo našega kmetijskega ljudstva. «Kmetijski list» nam očita, da smo postali pregosposki, da se ogiblujemo kmeta, da ne inramo več zanj delati ter da smo ravno zato pristaši demokratske stranke, ker je tam zbrana gospoda.

Res smo učitelji po veliki večini pristaši JDS, ne zato, ker je v tej stranki gospoda, kar je smešna trditev, temveč ker družijo pod svojim okriljem vse stanove, kmeta, rokodelca, delavca, učitelja, uradnika in druge. SKS pa se je proglasila popolnoma za stanovsko stranko, pri kateri morejo biti samo kmetje. Pač tudi drugi, a le pri volitvah in delu, pri

odločevanju pa naj bi molčali. To je učiteljstvo takoj spoznalo, in četudi se je ob ustanovitvi vsemalo zanj, ne more na političnem polju več z njo.

Da bi učiteljstvo zapustilo kmeta pri njegovem stremljenju za napredek in osvoboditev od raznih, predvsem seveda klerikalnih pijavk, tega nikdar! In po čem je, vzemimo kmeta, pristaša SKS, prišel mož do naprednega prepričanja in osamosvojitve, če ne ravno po šoli in po delu učiteljstva! A ne samo to. Učiteljstvo je za to osamosvojitve dostikrat spravilo sebe v nevaren položaj. Toda kljub vsem opasnostim je vedno na vseh poljih delovalo neomajno za ljudski napredek.

Največji sovražnik šole in učiteljstva je na deželi klerikalizem, ne vera, kar poudarjamo. Da pa ima klerikalizem zopet toliko moči na deželi, to je nemala zasluga ravno voditeljev SKS, ki samopašno odklanjajo vsako zvezo naprednih elementov za

skupno bojno fronto proti vsiljivemu klerikalizmu. Napredni učitelj, ki se zaveda svojega položaja, torej ne more odobravati postopanja voditeljev SKS. Nikakor pa s tem ni proti samostojnim kmetom.

«Kmetijski list» predbaciva, češ, da učiteljstvo ne mara v kmetško hišo. Povejmo odkrito, kaj je temu vzrok, kjer je tako. Na deželo pride mlad učitelj, še neizkušen in nepoznan. Treba mu je predvsem spoznati življenje, razmere in ljudi. To pa ne gre tako hitro. Treba je nekaj let izkušenj in spoznavanja. In če se takoj ne loti javnega dela, kar je čisto prav, pa že poreče ta ali oni: «Ni za nobeno rabo! Ljudi se ogiblje, gosposki bi rad bil itd.» Treba je vse le zlagoma. Zgodi se pa tudi, da učitelj ali učiteljica pride v kraj z najboljšim namenom, delati tudi javno izven šole. Ne dobi tu ne stanovanja, ne hrane in zadene na razne druge ovire, ki mu ubijajo sposobnost in veselje. Toda zaradi malodušnosti takih učiteljskih moči, ki si tega niso same krive, se pa še ne sme obsojati celote. Če tu in tam ni tako, kakor bi bilo v tem oziru želeti, še učiteljstvo ne zasluži tako nebrzdanih očitkov, in to celo od stranke, ki hoče biti napredna.

Kljub vsem napadom pa se učiteljstvo ne bo dalo zbegati. Preživelo je že huda preganjanja ravno zaradi svojega dela. Pa kakor doslej bo napredno učiteljstvo tudi v bodoče posvetilo vse moči napredovanju in prosveti slovenskega kmeta. Pozivamo vse tovariše učitelje in učiteljice, da s podvojeno močjo primejo za delo. To velja posebno za tiste, ki so doslej stali še malo ob strani. Napad «Kmetijskega lista» pa zavračamo z zaničevanjem kot navadno kleveto.

Politični pregled

Pašičeva vlada se nahaja v stalno nesigurnem položaju. Sedaj je došlo do hudega spora

med radikalci in Turki,

in to je hud poper za vladu, ker vsem zahtevam Turkov vendar ne more ugoditi. Sime je to: Turki zahtevajo svoje stare pravice, ki so jih uživali v turških časih in vladi ni lahko odnehati, ker je radi podpiranja Turkov tako in tako zelo osovražena od našega prebivalstva, ki z vso pravico pričakuje, da ga Turki ne bodo smeli v svobodni naši državi tako zatirati, kakor so ga zatirali pod turško vladu. Saj je dosti, ako naša država ne postopa s Turki tako, kakor je turška država postopala s kristjani. Ali Turki se ne morejo in nočejo navaditi na to, da bi bili samo ravnopravni, temveč bi hoteli biti gospodarji, ki bi imeli zemljo in krščanske kmete za svoje

podložnike. Do sedaj so Turki v narodni skupščini omogočali s svojimi glasovi radikalno vlado in ker zahtevajo več, kakor jim vlada more dati, pride lahko do preloma. Toda tudi

Nemci se puntajo vladi.

Kot Turki so tudi ti podpirali doslej s svojimi glasovi radikalno vlado in so se zadovoljevali z raznimi vladnimi obljubami, ki nikdar niso bile izpolnjene, ker je nemogoče izpolniti takih zahtev, kakor jih stavljajo nikdar siti Nemci, ki bi tudi hoteli, da bi se jim tako godilo, kakor se jim je v avstrijskih časih. Ti časi so pa minuli enkrat za vselej in Nemci naj si nikar ne domišljajo, da bodo v narodni skupščini jeziček na tehtnici s svojimi glasovi. Radikalci sicer zelo radi vladajo ne glede na to, kdo jih podpira, ali Turkom in Nemcem vseeno ne morejo iti preveč na roke. Zato se nahaja Pašičeva vlada v veliki zagati, posebno še, ker se nasprotniki radikalne vlade zbirajo v enem bloku, da zrušijo vlado, ki je napravila državi toliko škoda. Posebno glede

sporazuma z Italijo,

o katerem se je ravno te dni razpravljalo v narodni skupščini, je morala slišati vlada take reči, da si jih gotovo ne bo zataknila za klobuk. Posebno demokrati poslanci so temeljito razmotrivali celo vprašanje in dokazali, da je vlada izgubila bitko z Italijo. Demokrati poslanec dr. Šumenkovič je rekel, da je že skrajni čas, da vlada odstopi in napravi mesto drugi vladi, ki bo znala bolj upoštevati koristi naroda. Sporazum z Italijo je seveda bil sprejet.

V Grčiji še vedno ni miru, politični boji so tako ostri kakor morda še nikdar. Ker je Venizelos zbolel, je odstopil kot ministrski predsednik, toda razmere so se tako poslabšale, da je Venizelos moral navzlic boleznim zopet stopiti v politiko. Ta je menda

edini rešitelj Grčije,

ki ga vsi spoštujejo in cenijo, ker je vedno pošteno deloval za dobrobit države. Prihodnji mesec bo v Grčiji plebiscit o obliki vladavine, ali naj bo Grčija kraljevina ali repu-

blika. In ravno okrog tega se vrši najhujši boj.

Zunanji ministri držav ob Baltiškem morju, Finske, Litve in Estonske, ki so nastale na razvalinah Rusije, so se zbrali v Varšavi in tam se vrši

baltiška konferenca,

na kateri sodeluje tudi zunanji minister Poljske. Dogovarjajo se o skupnem nastopanju, posebno v gospodarskem oziru. Razen Poljske so to male države, ki veliko ne pomenijo, in ravno zato se združujejo, da bodo združene močnejše. Pravega medsebojnega razumevanja med temi državami ni, ali morda se bodo v gotovih točkah vendar sporazumele.

Rusija pa preživlja še vedno težko krizo, ker boljševiki so po revoluciji vse uničili, kar je obstajalo. Po Leninovi smrti je bil izvoljen za predsednik vse Rusije

do sedaj neznan človek Rikov.

Znani Trocki je ostal komisar za vojsko in mornarico, ker on je najbolj sposoben organizator vojske, ki je pod njegovim vodstvom postala dosti dobra. Seveda, ta vojska ni več boljševiška, temveč vlada v njej ravno taka disciplina, kakor v vsaki drugi armadi, ker brez discipline je vsaka vojska nemogoča in obsojena na propast.

Zelo zanima še vedno vso Evropo

nova angleška vlada,

ki je že v začetku pokazala, da ni slaba in so Angleži z njo zadovoljni. V zunanji politiki bo menda vodila nova vlada novo politiko, ki bo šla za tem, da zavladajo mir med narodi, in zato se najbolj boji nove angleške vlade Madžarska, ki je v veliki meri odvisna od angleške gospodarske in finančne pomoči. Angleška vlada stavlja gotove pogoje, da se mora izpremeniti vsa notranja politika na Madžarskem, kjer sedaj vladajo proti ljudstvu samo grofi in škofi, ki se bodo morali umakniti prej ali slej, ker taka Madžarska, vladana po grofi in škofih, je vedna nevarnost za mir. Podpora bo dobila samo taka Madžarska, ki bo miroljubna in ne bo vedno izzivala svojih sosedov.

Dopisi

JEŽICA PRI LJUBLJANI. V soboto je priredil naš Sokol predavanje gđne Zemljane o gospodinjstvu, ki je bilo številno obiskano. Udeležilo se ga je 96 oseb, predvsem naša dekleta. To prvo ženstvu namenjeno predavanje Zveze kulturnih društev je posetil tudi zvezni predsednik g. ravnatelj Jug, ki je z veseljem ugotovil velik napredek Ježice v prosvetnem delu in obrazložil program zveze. Pred predavanjem se je načelnik Prosvetnega odseka g. Kregar v toplih besedah spominjal dr. Ivana Tavčarja, tega odličnega Slovence, Slovana in človeka, vršeč s tem ob obletnici njegove smrti sokolsko dolžnost. Prihodnje predavanje bo v soboto 23. t. m. ob osmih zvečer v šoli na Ježici. To predavanje dr. Ivana Laha o izletu v Prago in na Češkoslovaško bo spremljalo nad 100 krasnih skioptičnih slik, predvsem lepi posnetki Prage, čeških zgodovinskih krajev, planin na Slovaškem, čeških narodnih noš in krasne slike vsesokolskega zleta iz leta 1920. Vstop je vsem prost. J. K.

GORNJI LOGATEC. Naš Sokol je priredil minulo nedeljo dobro uspelo predavanje. Predaval je br. prof. Bajželj iz Ljubljane o sokolski ideji. V poljudnih in iskrenih besedah nam je podal vsebino sokolskega evangelija. Besede so mu prihajale iz srca in so zato tudi našle pot v srca. Hvala mu in na skorajšnje svidenje. — Zmislil za narodno-obrambno delo med nami polagoma gine. To sta pokazala dva letošnja občna zbori: oni Orjune in oni Jugoslovenske Matice. Oba sta bila pičlo obiskana. Zlasti Dolnlogatčani mislijo, da ne potrebujejo nobenih organizacij, od katerih nimajo direktnih koristi. Proč z mlačnostjo! Stojimo pred važno odločitvijo. Ali se lotimo že letos gradbe sokolskega doma ali ne? Dospeli so načrti, ki nam jih je poslalo društvo za zgradbo društvenih domov. Zemljišče že imamo in še nekaj nad 25.000 Din denarja. Toda manjka še mnogo, mnogo. Vendar skupna požrtvovalnost lahko stori čudeže. Vse društveno delovanje je vsled pomanjkanja primernih

ZORANA:

Žaloigra prevaranih

(Konec.)

V pričetku sta bila oba žalostna nad nemilo usodo najmlajše hčerke. Pozneje sta se temu privadila in gospa Radosinovič je imela največje veselje s Silvico.

Jolanda je sedaj živela zadovoljno in mirno.

Pa ne dolgo. Tuji tu ji ni dal Egon miru. Prihajal je k nji ter pred hišnimi vrati odločno zahteval, naj mu da Silvico, češ, da ima pravico videti svojega otroka. Tako je jemal otroka in ga vodil po cele ure na izprehode.

Ko se je Silvica vrnila domov, je vselej stopila k Jolandi in ji dejala milo: «Mamica, zakaj ne greš tudi ti s papanom ven. Vidiš, kako gre Janko večno s teo in stricem skupaj. Jaz pa nikdar ne morem iti s Tabo in papanom.»

Te otroške besede so jo silno pekle in vedno bolj nemirna je postajala. In ko je slučaj nanesel, da je po šestih letih zopet enkrat Leon posetil Bled, se je mir njenega srca popolnoma razrušil.

Leon je sklenil, da ne pojde k Egonu, pač pa je kot dober znanec obiskal družino Radosinovič in se nehoti srečal z Jolando. Ko jo je uglasel, je mislil, da se nahaja slučajno doma. Ko pa je izvedel za njene razmere, ga je prešinilo sočutje. Pogledal jo je. Ona je razumela pomen teh pogledov.

V tem trenutku so se v srcu obeh porajali isti občutki in na obličjih se jima je čitala skupna misel: kako bi bila danes lahko oba srečna.

Leon si je štel v dolžnost, da obišče tudi dr. Lazaniča. Tam se je veliko razpravljalo o Jolandinem nesrečnem zakonu. Leonu se je vedno bolj razkrival Egonov značaj. Med drugim ga je šaleče vprašala Lidija: «Zakaj se pa ne oženite, gospod Stobiček. Že pred šestimi leti, ko ste bili tu, ste bili zaročeni.»

«Nisem bil še nikdar v svojem življenju zaročen. Kdo Vam je to dejal?»

«Egon.»

«Varal se je. Jaz sem ljubil samo enkrat in če Vam smem zaupati, milostljiva, Vam povem odkritosrčno, ravno Vašo sestro.»

«Jolando?»

«Da!»

«O, nesrečnica! In ona je ljubila Vas.»

«Ali se šalite, milostljiva?»

«Resnica je, žalostna resnica. Zakaj se ji niste nikdar razkrili?»

«Hotel sem ji povedati, ali ravno dan, preden sem odpoštoval, mi je povedal Egon, da je že dva meseca zaročen z njo.»

«Ko ste se še nahajali na Bledu?»

«Da.»

«Egon je lagal. Prosil jo je za roko šele po Vašem odhodu.»

Zagonetka je bila rešena.

«Kaj?» je dejal ves vznemirjen Leon. «Ali je mogoče, da nas je tako nesramno prešlepil?»

«Ali je zmožen takih pod'osti?»

«O, še večjih, gospod Stobiček» je sedaj pritrdil dr. Lazanič, ki je sam strmel nad temi novicami.

«Bridko bo izkusil moje maščevanje.»

Par dni pozneje sta se srečala z Egonom na cesti. Poslednji mu je naglo hotel nasproti, molil roko ter izrazil prihlinjeno zažudenje nad prijateljevim prihodom. Leon mu je hladno odbil ponujeno roko, rekoč: «Tisti, ki je uničil dvema se ljubečima srcema srečo, ni mi več prijatelj nego sovražnik.»

«Jaz?»

«Ti si s svojimi izmišljenimi zarokami pred leti prevaral mene in svojo sestrnico in jo vrhu tega še napravil nesrečno.»

prostorov nekako podvezano. Napredek v takih razmerah je nemogoč. Zastoj pa pomeni nazadovanje. In nazadovati ne smemo pod nobenim pogojem. Velika preizkušnja nas čaka. Dorasli ji bomo le, če bomo vsi, ki čutimo narodno in napredno, storili svojo dolžnost. Pred vsem treba, da vsakdo izjavi, na kak način hoče prispevati k zgradbi, ali z denarjem ali z blagom ali z delom. Določene so že zaupne osebe, ki bodo te dni pobirale tozadevne izjave. Naj nihče ne odkloni njegovim razmeram primerne prispevka!

POLJANSKA DOLINA. V nedeljo 24. t. m. ob 15. uri priredi Sokol za našo dolino predpušno zabavo. Najprej se bo igrala burka v treh dejanjih «Avtomobilist». Igra je prav primerna za predpust. Zatorej pridite vsi, ki se hočete znebiti sitnih skrbi in pregnati vse nadležne muhe. Pa tudi oni, ki nimajo nobenih skrbi, naj pridejo. Še drugi dan se bodo smejali, ko se domislijo prejšnjega večera in predstave. — Kakor drugod je tudi tu pri nas v dolini nad vse huda zima s snegom in mrazom. No, pa bo kmalu boljše, saj smo vedno bližje pomladi. Za nekaj je pa bila letošnja zima ugodna, za prevažanje lesa in oglja po dolini. V tem oziru so naši vozniki in prevozniki lahko zadovoljni, četudi so prestali precej mraza, vendar zaslužek jim ni izostal. — V političnem oziru ni nobenih posebnih izprememb. Klerikalci drže skupaj, da bolj ne morejo. Župniki so jim najvišja zapoved. Sicer se zunanje ne ločijo po verski gorečnosti od nas, a v politiki jim je župnik najvišji evangelij. V tem oziru bi bili lahko naprednjakom za zgled. Kakor so klerikalci močni le zaradi sloge in edinstva, tako bi bili tudi mi, ako bi upoštevali slogo. Ne sme se sicer reči, da smo Bog ve kako razdruženi. Tega ni. V domačih, prosvetnih in drugih zadevah smo si popolnoma edini in enotni, tako da bi se tega še nekateri gospodje lahko učili od nas celo v Ljubljani. Vsi spoznavamo kot našega največjega sovražnika ravno klerikalizem in priznavamo, da je treba ves boj obrniti proti temu. Edini smo v občinskih zadevah, a nismo pri volitvah v skupščino. To je pa naša največja

slabost, ker z razcepljenostjo podpiramo le klerikalce. Naša razcepljenost tudi silno slabo vpliva na omahljivce. Bodimo edini, kakor smo bili pred leti. Tedaj smo tudi kaj veljali in kljubovali smo klerikalcem uspešnejše. Zato skupaj v eno napredno stranko, ki obsega in druži vse stanovce: večjega kmeta, malega bajtaria, rokodelca, delavca, uradnika in druge. Držimo, se gesla: Le v slogi je moč. In če bomo složni, bomo tudi močni. Ali ni res tako?

TREBNJE. Čudne razmere imamo pri našem župnišču. Pred božičem je dekan predlagal, da naj bi se običajna polnočnica opustila samo zato, ker je nekoč par falotov vriskalo ponoči. Zdaj pa je druga njegova želja, da bi se o Veliki noči ne delal običajni Božji grob, temveč le kaj malenkostnega pri malem oltarju. Mi pa pravimo, naj le pusti stare običaje v miru in naj raje v svojih poslih, posebno gospodarskih, pokaže več točnosti in brige, kakor n. pr. pri izplačevanju zaslužkov.

ŠMIHEL PRI ŽUŽEMBERKU. Pri nas imamo tekom petnajstih let že petega župnika. Večina njih se je bavila s politiko vse kakor več nego s svojim poklicem, čeprav ni bilo to delo baš uspešno pri nobenem. Vendar pa tako površno ni vršil svoje duhovniške službe noben teh kakor naš sedanji župni upravitelj g. Alojzij Zupanc. Fara mu je očitvidno le bolj molzna krava. Večno je na cesti. In tako gre skoro vedno. Trn v peti mu je «Domovina». Zasleduje jo vsepovsod in koder ne more drugače, izprašuje šolsko mladino, če niso starši nanjo naročeni. Tako zavrača mladino v res «lepe» lastnosti. G. Zupanc, vsi predniki so poskušali, pa niso nič dosegli, vi boste še manj. Glejte, da si ne opečete prstov! Bodite res Kristusov namestnik, če si hočete ohraniti vsaj za silo Vam potrebno spoštovanje.

ČRNOMELJ. Dramatični odsek Sokola je skupno z glasbenim odsekom priredil 2. in 3. februarja igro s koncertom. Igrala se je igra «Od boja do zmage». Pri igri so sodelovali večinoma kmečki fantje in dekleta. Igra sicer ni literarne vrednosti, zato pa je

ustrezala tembolj vzgojni svrhi. Br. Mišica (Skalar) je pokazal tip kmečkega pijanca, ob strani mu je stala s. P. Satošek (kot žena), ljubezen do matere, je podal br. Plut (sin Jože), tip kmečkega fanta pijanca z obupom in blaznostjo br. Mrovljeta (sin Tone) je bil krasno izveden, humorističen duet s. Klemenčeve in br. Kastelica (vaška potovka in revež) izboren. Br. Sket (satan), strah gledalcev, br. Štrubelj (krčmar) na mestu, kinetje pijančki (br.: Stariha, Satošek in Zupancič) naravni. Vse vloge so zadovoljevale. Scenerija zahteva dosti tehnične spretnosti, ki se je pod roko režiserja br. Vrankoviča kljub malemu odru res obnesla (pošasti, duhovi, grmenje itd.). Igralo se je dvakrat ob razprodanih dvorani. Med dejanji je igral društveni orkester, ki je po igri izpopolnil program s koncertom. Pod taktirko komponista br. Rožanca smemo upati z izpopolnjenimi nekaterih glasbil na lepe uspehe. Kratko rečeno: S takim programom naj Sokol vztrajno deluje. — V dobi plesov tudi Črnomelj ni zaostal. V zimski sezoni je delovala plesna šola pod vodstvom plesnega učitelja — tukajšnjega učitelja br. Mrovljeta. Plesni venček se vrši pod pokroviteljstvom s. Vrankovičeve 24. t. m. V začetku marca se bo vršila sokolska akademija, na pustni torek pa «Peneška noč». Le z uspešnim delom se bodo sokolske vrste množile in ne z agitacijo! — Zdravot!

NOVI KOT PRI PREZIDU. Prisiljeni smo, da izve javnost, kako smo prizadeti z uvedbo kuluka. Naša vas bi morala popravljati cesto, ki vodi iz Loškega potoka v Drago. Ta cesta je od nas oddaljena 8 km in ne pride za nas popolnoma nič v poštev. Mi je ne izrabljamo, ker ne vozimo po njej, nam ne služi v nikakršne svrhe. Pač pa imamo pot, ki veže Prezid (Hrvatsko) z Novim kotom, Starim kotom in Drago. Ta naš pot je pa v takem stanju, da je za popoln prevoz sposoben le tedaj, ako je dober sanik, to je pozimi. Za to našo «cesto» moramo vedno le sami skrbeti, nadalje moramo skrbeti tudi za vsa druga poljska in gozdna pota. Z uvedbo kuluka bi morali oskrbovati cesto

«Ha-ha, rad bi videl, če bi to kapricijozno žensko Ti napravil srečno.»

«S tvojim značajem ne! Na grd način si izrabljaj moje prijateljstvo.»

Egon mu ni ugovarjal, ali kmalu je raznesel po Bledu vest, da se je žena ločila od njega, ker je pričakovala, da jo poseti ljubimec. Ljudje so mu malo verjeli, ker so ga že vsi precej poznali.

Medtem sta Leon in Jolanda kovala druge načrte. Sedaj šele sta si smela izdati čustva, ki sta jih tako dolgo skrivala.

Ti jasni pogledi, milo zvaneče besede, ki jih ni slišala že toliko let, to življenje, polno jubezni, je Jolanda oživilo. Nikdar še ni bila tako srečna.

«Čuješ,» ji je dejal nekega dne, «tako ne more ostati, morava se poročiti.»

«Ali tu na Bledu ne.»

«To je samo ob sebi umevno. Tu ne bi imela nikdar miru pred Egonom. Odpeljeva se kam daleč.»

«Strinjam se s Teboj v vsem. Ali moj otrok?»

«Vzameva ga s seboj.»

V popolnem soglasju sta bila pripravljena, da v teku enega meseca odpotujeta.

Ali tu je zopet segla usoda s svojo ledeno roko vmes.

Čez dva tedna je Silvica nenadoma zbolela za pljučnico. Jolanda je bdela cele noči pri njej, ji stregla z vso marljivostjo, ali vse je bilo brezuspešno. Čez osem dni je otrok zatisnil oči v večno spanje.

Krik, ki se je izvil iz materinega grla, je bil strašen. Leon in gospa Radosinovič sta bila v prepričanju, da je zblaznela. Mnogo je že poizkusila na tem svetu, ali danes, ko je za vedno izgubila svojega otroka, je šele spoznala, kaj je za mater najhujši udarec.

V svetloinodro svilo prevlečeni otroški sobici je na mrtvaškem odru s sklenjenimi ročicami ležala Silvica. Jolanda ni zapustila niti za trenutek sobe. Ves dan je sedela črno oblečena ob otrokovem vznožju. Leon jo je tolažil, kolikor je pač mogel, ali vse ni nič zaleglo.

Ko je Egon izvedel proti večeru za smrt svoje hčerke, je postal od nesreče skoro blazen. Oblečen kakor je bil, je z razmršenimi, od dežja premočenimi lasmi priletel v mrtvaško sobo. In ko je ugledal svojo hčerko s sklenjenimi ročicami na mrtvaškem odru, se je pojavila na njegovem obličju grozna izprememba. Peklenski smeh se je izvil iz njegovih prsi. Prijel ga je močan živčni napad, in kazoč na njo, je vpil v divji fantaziji: «Ti, ti si morilka mojega otroka!» In

še preden se je mogla ozreti Jolanda v njegovo obličje, se je zablskal v njegovi roki samokres in glasen strel se je razlegel po sobi. Jolanda pa se je zgrudila smrtno zadeta na tla.

Leon je zaslišal strel ter sluteč nesrečo prihitel v sobo. A ko je zagledal Jolando v krvi, so se mu noge zašibile. Toda v tem trenutku je počil drugi strel in Leon, smrtonosno zadet, se je zgrudil. Egon pa je skočil kot blazen proti vratom, zbežal po stopnicah in vrtu k jezeru in se vrgel vanj.

Naslednjega dne so našli vtopljenca ob vznožju kamenitih stopnic, ki vodijo k otoški cerkvi.

Tako je končala žaloigra prevaranih...

Gospa Radosinovič je kmalu potem od žalosti preminula. Njen mož se je nastanil pri Lidiji, ki se je po tem dogodku z rodbino preselila v tuje mesto.

Tam pa, na pokopališču, se izza dveh visokih cipres svetlika mramornati spomenik, v katerem je izdolbena slika štirih oseb. Mala Silvica izteza ročice k svoji mami in Egon ji gladi kodre; na levi strani pa podaja Leon roko Jolandi.

Tu počivajo v miru sovražniki in prijatelji v skupnem hramu.

drugim, medtem ko bi moral naš po ostali še bolj zanemarjen, kot je sedaj. Upoštevati se mora tudi to, da naši ljudje niso v pravem pomenu besede kmetovalci, ampak da si morajo svoj kruh služiti v tujini. Pozimi naj se naš trpin ubija po svetu, na spomlad in v jeseni naj pa popravlja ceste za druge. Če bi imeli svojo cesto, ki bi nam nudila vsaj gospodarske olajšave, tedaj, če že mora biti kuluk, bi vsaj nam koristil. Da bi pa mi drugim popravljali ceste, sami pa le gledali, kako bodo oni drugi vozili po njej in si služili pare, to morajo merodajni faktorji izprevideti in naše težnje upoštevati. — a l k o. —

HUDA JAMA PRI LAŠKEM. Že lanskó leto je začel laški Blažek silno agitacijo med rudarji in kmeti ter jim obetal zlate radikalne gradove. In res, dobil je par kalinov in tudi Zlatozoba-Ivančka. Sedaj, ko so spoznali rudarji, da ni nič z radikalijo, so začeli odstopati. Ni še dolgo, ko se je prigodil nastopni dogodek: Ker so predsedniki okoliških vasi postali nezvesti — izvoljeni so bili nevedoma — je oberradikal Blažek postal silno nervozen ter začel osebno stikati, kakaj se radikalija v Laškem potaplja. Pred nekaj dnevi je prišel predsednik okoliša Kuretno v Laško, pa ga je vlovil sam Blažek in ga pošeno spovedal. Zagrozil mu je, naj vrne štampiljo (firma radikalije), sicer pošlje orožništvo po njo. Oh, ti imenitni Zgaga Francelj, je že spet zgago napravil! Seveda, Zgaga Francelj je vse svoje kaline odpeljal, kakor jih je pripeljal, in neče vrniti firme, ker je baje ni dobil od Blažeka. Med najbolj zvestimi pa je Blažeku Zlatozob Ivanček. Te dni je imel sam naš hudojamski škrtatelj priliko videti njegovo visoko spoštovano agitacijo. Toda v nedeljo je že petelinček pel v Kuretnem, da se je tudi v Rečico slišalo:

Hudojamski radikal kovaček,
ki se kliče Zlatozob Ivanček,
v Hudi jami rad bi «kšeft» napravil,
s kmeti in rudarji mešetartil.

Škrtatelj naš ima pa dober nos,
bil je tudi tej nalogi kos
in izvohal mnogo je imen
radikalov raznih pokolenj.

Tam v kovačnici, tam v jami Hudi
se Ivanček prav kancljijsko trudi:
s kládívom po naklu kluje, kuje,
radikale nove zapisuje.

Zbiral je pristopne liste, zbiral,
jih v omaro skrbno je zapiral;
toda, oh, jih škrtatelj je iztaknil
in narobe vse premaknil.

Škrtatelj v notes si imena je zapisal,
črtico, rudarji, Vam zarisal.
Hitro, hitro zdaj k Ivančku vsi,
da nesreča Vas ne doleti!

Hej, rudarji, prav gotovo Vam
vse se to kaj smešno zdi,
da se lahko tudi tam,
v Hudi jami, kaj takega zgodi.

LAŠKO. Dne 11. t. m. se je vršil ustanovni občni zbor krajevnega odbora društva «Rdeči križ» za Laško. Pristopilo je že na ustanovnem občnem zboru okrog 40 rednih in 10 pomožnih članov, ki so izvolili nastopni odbor: dr. Roš, predsednik; dr. Čede, podpredsednik; M. dr. Ročeva, tajnica; K. Elsbacher, blagajnik; odborniki: notar Drukar, M. Drukarjeva, dr. Čedejeva, Herlah,

Pačnik, Četina; nadzorstvo: Prinčič, Šumet in Osolin. Novemu društvu želimo veliko uspeha.

LAŠKO. Dvojica Z. in Fr. klavirno pobaša svoje glave, odkar smo razkrinkali njuno zaplotniško delovanje. Sama sta si kriva, da smo jih morali prijeti za ušesa. Lepo mirna in tiha naj bi ostala tam, kjer sta bila, namreč v pozabljenju. Kdor pa silí na dan, pa se mora svetlobe bati, ta pač riskira, da jih skupi. Tako se je zgodilo tudi tej dvojici, ki si naj to v bodoče zapomni.

BRASLOVČE. Naše sokolsko društvo, ki je kljub temu, da večina članov stanuje daleč izven trga, dokaj agilno, skrbi tudi za zabavo. V nedeljo 24. t. m. priredi maškerado v lepih prostorih g. Stancerja v Braslovčah. Pričetek ob osmih zvečer. Vabljeni so vsi prijatelji našega društva. Za zabavo je preskrbljeno v polni meri.

PISECE. Moj prijatelj, ki sicer ni ljubitelj klerikalne stranke, a se je ob zadnjih volitvah dal tem patentiranim sleparjem z njihovimi rajsko lepimi obljubami premotiti in je volil z njimi, mi je pravil sicer: Ko sem šel pred nar tedni, da opravi malo zapoznebo božično spoved, sva se z g. kaplanom še precej dobro razumela, dokler sem mu razkladal bremena svoje grešne duše. Ker sva znanca in je dobro vedel, da sem bil spustil tisto gumijasto kroglico v njihovo škatljo, sem se svojih grehov še precej poceni iznebil med dobrovoljnimi smehljajem g. kaplana. Tedaj pa, ko me je spraval ravno v najboljšo voljo in me prepričal, da sem vkljub svoji obremenjeni duši najboljši kristjan devetih far, tedaj ga pikne spak in me sladko vljudno vpraša, če morda razen «Slovenskega Gospodarja» ne čitam še kakih «brezverskih» časopisov, kar da bi bila za mojo tako nepokvarjeno, dobro in usmiljeno dušo velika nevarnost. Da te brne kura, sem si mislil, ko sem v trenutku uvidel, da je proč vsa naklonjenost in sladka ljubeznivost gosp. kaplana! Če mu povem resnico, je celo riskirano odpuščanje grehov in odveza kljub moji «nepokvarjeni in usmiljeni» duši; ker pa se lagati pri spovedi ne sme, sem mu povedal po istini, da berem vse, kar mi pride pod roko, naročen pa nisem na «Slovenskega Gospodarja», temveč na «Domovino». Takrat pa, oj groza, zablskalo se je, v spovednici zaropotalo! Že itak suhotna postava g. kaplana se je za trikrat zožila, za štirikrat podaljšala in skočila pokonci. In že itak jeclja-joči gospod je dajal strašne, neumljive glasove od sebe. Ustrašil sem se kot nikoli v življenju, klobuk mi je padel iz rok na tla, ura v žepu zastala, zobje so mi šklepetali in žena mi je pozneje povedala, da se ji je bilo ravno isti trenutek kolcnilo! Strah in groza! Gledal sem kakor obešen vol. Končno se je posrečilo gospodu z velikim zgražanjem izgovoriti, da bom gotovo «ferdaman», odveze pa da ne dobim, dokler ne obljubim, da takoj naročim «Slovenskega Gospodarja» in se odpovem vsem drugim grešnim «cajtengam». Jaz pa sem mu rekel, da ga nič ne briga, kaj jaz čitam, in da mi on ne bo o tem zapovedoval, pa sem si zapel sukno in jo mahnil k «Kostevcu» na golaž in «fertaček»... Gosp. kaplan in zlasti tudi provizor pa ne izrabljata samo spovednice v take politične svrhe, temveč opetovano udarita z vso svojo sveto jezo tudi na prižnici po «Domovini» in drugih neklerikalnih listih. Nedavno je našel kaplan v šoli, da je imel neki učenec katekizem zaviti v «Domovino». Da ste videli, gosp.

urednik, ta prizor! Kakor da bi ga obsedli vsi belcebubi, je skakal in vpil, vzal «Domovino», jo odnesel domov ter jo kot «corpus delicti» pokazal provizorju. In ta je robantil v nedeljo na prižnici! Tako sveto knjigo zavijati v tak «peklenski list»! In o tem je ropotalo skozi celo pridigo v veliko zabavo poslušalcev. Tako se trudita ta dva naša gospoda širiti čisto posebne vrste krščanski nauk, pri čemer imata pa tako srečo, da bosta v kratki dobi poleg še treh kulukarjev (ki jim je raj zasiguran po reku: Blagor ubogim na duhu!) ostala popolnoma sama. Ljudstvo ne veruje več v vsako coprnijo, ki pride iz blagoslovljenih rok. Zdravo! — Vaš Lojze.

VERŽEJ. Kakor po drugih župnijah imamo tudi pri nas Bralno društvo in je pokojni župnik g. Janžekovič vedno vneto pri njem sodeloval. Sedanji župni upravitelj pa Bralno društvo nekako prezira in se le vneto trudi za svojo Dekliško zvezo; jo podpira, kolikor more in jo tudi v pridigi zagovarja; to posebno zato, ker so v Dekliški zvezi včlanjene tudi cerkvene pevke. Vsa ostala dekleta, ki niso v Dekliški zvezi, pa napada, kakor tudi fante, ki nočejo trobiti v klerikalni rog. Mi bi lahko marsikaj povedali, da tudi v Dekliški zvezi ni vse zlato, kar se sveti, toda zaenkrat priporočamo g. župnemu upravitelju, naj nam raje pridiguje o svetih rečeh, ne pa, kaj ljudje kupujejo in kako se ogovarjajo. — Komarov Mihalek.

Obrtniški glasnik

DRŽAVNA OBRтна BANKA.

Vsak obrtnik ve, kako je danes težko za kredit baš obrtniku, zato je obrtništvo širom naše države z največjim veseljem pozdravilo misel ustanovitve Državne obrtne banke.

Zakonski načrt o tej banki, ki je bil pred kratkim obravnavan na seji skupščinskega odbora, predvideva osnove Pooblaščen državne banke, ki bi dajala obrtnikom čim boljše kredite in sprožala snovanje drugih ustanov s podobno svrho. Začetna glavnica bi znašala 40 milijonov dinarjev, od katerih bi vplačala država 40 odstotkov, ostalo pa zasebniki. Banka bi bila prosta plačevanja vsakršnih davkov. Nad bančnim poslovanjem bi vršila država nadzorstvo potom komisarja, ki ga bi postavilo ministrstvo trgovine in industrije.

Opozicija je na omenjeni seji zalivala k temu načrtu med drugim, da se morajo za delničarje sprejeti samo obrtniki in biti v upravnem odboru zastopani tudi le obrtniki, da se smejo krediti podeljevati le obrtnikom in njihovim zadržim. To v načrtu ni poudarjeno, ravno tako ne, kje naj se osnujejo podružnice. Zahteva opozicije je bila nedvomno umestna, toda se ni upoštevala od radicalske večine, ki je ta zakonski predlog sprejela.

Vsa iz takih zadev bi se morala izločiti politika, ki nima baš pri Državni obrtni banki kaj iskati. Toda radikali v svoji strankarski zagrizenosti ne upoštevajo niti najumestnejših predlogov s strani opozicije. Na podlagi sedanega načrta ustanovljena Državna banka prav lahko ne bo ustrezala v polni meri obrtnikom, zlasti če se sprejmejo za delničarje tudi drugi zasebniki in pridejo tako v upravni svet tudi neobrniki.

Kmetijski pouk

SEMENSKI KROMPIR.

Pri semenskem krompirju je predvsem gledati na to, da jemljemo za saditev le zdravo gomolje z dobro razvitimi očmi. Semenski krompir ne sme biti nagnit, ne črn, ne sme imeti izklilih drobnih gomoljčkov, ne sme biti »steklen« ali milast, niti ne sme kazati drugih napak. Le iz popolnoma zdravega in dobro razvitega gomolja smemo pričakovati zdrav in bogat pridelek.

Lansko leto ni bil krompir povsod tako zdrav, da bi se ga lahko poljubno jemalo za seme. Deloma je krompir že na njivi bolehal. Videlo se je to posebno na njivah, kjer se leto za letom sadi. Opazovalo se je to pa tudi drugod. Trpi nam krompir pa tudi po kleteh, če niso zdrave ali če ni prišlo vanje popolnoma zdravo gomolje.

V enem in drugem slučaju je sedaj skrbeti, da pridemo do zdravega semenskega krompirja. Če ga nimamo sami, ga je poskati pri bližnjih sosedih, ki imajo zdrav pridelek in lep krompir, ali pa tudi dlje od doma.

Na dober semenski krompir bi se moralo pri nas polagati sploh večjo skrb in večjo važnost. Naravno je, da se ravna njegova plodovitost v prvi vrsti po semenu. Ponekod gre ta skrb tako daleč, da semenski krompir že na njivah odbirajo, ko je v polnem cvetju, ne pa šele v jeseni, ko ga spravljajo v kleti. S količki zaznamujejo najbolj pravilno razvite krompirjeve grme in ga jeseni posebej spravljajo, prihodnje leto pa na posebnih prostorih pomnožujejo. Če se tudi tega povsod ne poprimemo, toliko pa moramo storiti, da pridelano gomolje za sadiko skrbno odbiramo že jeseni ali pa zadnji čas sedaj proti koncu zime.

Odrbani semenski krompir naj se shranjuje v plitvih legah in na hladnem, da nam ne začne v kleti poganjati. S kalenjem se krompir kvari in slabi. Glavna očesa se nam na ta način zgube. Vsa kaljivost in poznejša rast trpi vsled tega in marsikatero stransko oko nam sploh ne požene. Na vse to se pri nas nič ne gleda. Vsak je mnenja, da je vse popravljeno, če se krompirjeve klice pred saditvijo potrgajo. To pa ni res. Krompir s potrganimi klicami zastaja v razvoju in dela sploh slabše kali, ker se stranska očesa vobče slabše razvijajo kakor pa glavna očesa.

Bodimo tedaj tudi pri semenskem krompirju bolj občutljivi in skrbimo, da sadimo le popolnoma zdrav in dobro razvit krompir, ki ga po potrebi nekaj časa prej režemo, preden ga spravimo v zemljo. Prav je namreč, da se narezana mesta prej osuše, preden sadimo krompir.

Gospodarstvo

KONGRES VINOGRADNIKOV V ZAGREBU.

Kritični položaj našega vinogradništva sili, da so se pričeli vinogradniki širom naše države tesneje združevati, da tako s skupnimi silami branijo svoje interese in pomagajo najti izhod iz krize, ki grozi spraviti na beraško palico doberšen del jugoslovanskega prebivalstva. Zlasti slovenski vinogradniki imajo v organizatornem delovanju mnogo zaslug. Ne le, da se krepko gibljejo v ožji domovini Sloveniji, imajo tudi veliko zaslug

na tem, da je prišlo do ustanovitve skupne državne organizacije.

Prošlo soboto se je vršil v Zagrebu ustanovni občni zbor Glavne zveze jugoslovanskih vinogradnikov, ki bo imela začasno svoj sedež v Mariboru. Zborovanje je vodil predsednik pripravljalnega odbora g. Anton Puklavec, vinarski ravnatelj iz Maribora. Pri volitvah je bil izvoljen nastopni odbor: podpredsednika gg. Anton Puklavec in Hrčič; tajnik g. Kaitner; blagajnik g. Cesar; odborniki gg.: Bohuslav Skalický, višji vinarski nadzornik iz Novega mesta, poslanec Josip Nemanič, Robert Košar, Lovro Petovar, Fric Zemljč, Burgstaller, Praunsperger, Rittig, baron Turković, grof Bombelles. V nadzorni svet so izvoljeni gg.: Ivan Benča, Mijović, Erber in Josip Kolenc. Predsednika izvoli odbor iz sebe. V odbor so izvoljeni samo zastopniki iz Slovenije in Hrvatske, ker pokrajinske vinogradniške zveze v Srbiji, Dalmaciji in Bosni še niso organizirane.

Glavni referat je imel g. Bohuslav Skalický, ki je razpravljaval o sedanjih težkih vinskih krizi, katero je mogoče oblažiti le z omejitvijo vinske produkcije, z izboljšanjem vinske kakovosti, z organiziranjem prodaje vina, s pospeševanjem vinskega izvoza in z ureditvijo propagande za naša vina.

Od ostalih govornikov navajamo še zagrebškega vinskega veletrgovca Stara, ki je omenil, da ima naša država 174.000 ha vinogradov, na katerih se pridela okrog tri in pol milijona hektolitrov vina. Od tega se porzumiata v državi komaj dva milijona hektolitrov in ostane torej za izvoz en in pol do mogoče celo dva milijona hektolitrov.

Resolucije, ki so bile soglasno sprejete, zahtevajo med drugim, da se v naših trtnih razsadnikih gojijo le cepljene vrste dobre kakovosti, da se vinogradi ne nasajajo v nižinah in na zemljišču, ki je prikladno za druge pridelke, da se pri sklepanju trgovinskih pogodb s tujimi državami zasigura izvoz vin, da vlada pospešuje vinsko trgovino in kletarstvo, da se železniške tarife in carine znižajo do znosne mere, da se uredi čimprej enotni vinski zakon za državo.

TRŽNI PREGLED.

ZITO. Cene so znatno padle zaradi zboljšanja dinarja. Pšenica se je v Vojvodini trgovala že po 800 Din, cves po 230 Din, taršica po 230 do 240 Din.

ŽIVINA. V Zagrebu so bile za kilogram žive teže na trgovalne cene: vli, prvovrstni, 15 do 16 Din, drugovrstni 14 do 14-50, tretjevrstni 11 do 12 Din, mlada živina 13 do 14-50 Din, krave, prvovrstne, 12-50 do 15 Din, drugovrstne do 12-50 Din, tretjevrstne 10 do 11 Din, teleta 20 do 21-50 Din, svinje, prvovrstne 26 do 28-50 Din, drugovrstne 25 do 26 Din, tretjevrstne 21 do 22-50 Din. Cene so zelo visoke, vendar se zaradi zboljšanja dinarja napoveduje znatno oslabiljenje cen. Pri nas v Sloveniji je živina cenejša.

KRMA se je trgovala v Zagrebu: seno po 100 do 125 Din, otava po 112-50 do 150 Din, detelja po 125 do 150 Din, slama po okrog 100 Din za 100 kg.

— Vrednost našega denarja. Na zagrebški borzi dne 19. t. m. se je dobilo (v devizah): 100 avstrijskih kron za 11 do 12 par, 100 lir za 350 do 360 Din, 1 dolar za 81 do 82 Din, 100 francoskih frankov za 335 do 342 Din, 100 češkoslovaških kron za 237-50 do 245 Din,

100 švicarskih frankov za 1430 do 1440 Din. Dinar, ki je doslej naraščal, je zopet nekoliko padel.

— **Obtok bankovecev v naši državi** je znašal 8. t. m. okrog 5 milijard 873 milijonov dinarjev.

— **Trgovinska pogodba z Italijo.** V Beogradu se vrše sedaj pogajanja med našo in italijansko delegacijo za sklenitev trgovinske pogodbe med našo državo in Italijo. Povsem je podoba, da so se za ta pogajanja Italijani mnogo bolje pripravili nego mi. Saj je dovolj čudno od naše vlade, da ni izročila v proučevanje našim gospodarskim korporacijam načrta nove carinske tarife, na podlagi katere se vrše pogajanja. Pač pa je ta načrt izročila naša delegacija italijanski delegaciji, preden so se otvorila pogajanja. Upajmo, da bo naša delegacija kljub površnosti vlade znala čuvati naše interese. Nas Slovence, ki smo v najživahnejših trgovinskih odnosih z Italijo, posebno zanima, kako se bo pogodba sklenila. Kakor čujemo, je zahtevala goriška trgovska zbornica, da se dovoli uvoz 100.000 hl vina iz Gorške v Jugoslavijo. Ker so pri nas še ogromne količine nerazprodanega vina, so naši vinogradički z vso odločnostjo uprjajo takim nakanam in pričakujejo, kar se po sebi razume, da se Italijanom to nikakor ne dovoli.

— **Strokovni tečaji na Grmu.** Zaradi neprikladnega vremena se niso mogli vršiti strokovni tečaji v kmetijski šoli na Grmu v času od 18. do 25. t. m. ter se vrše v pričetku prihodnjega meseca in sicer: vinarski tečaj dne 1. in 2. marca, sadjarski tečaj dne 3., 4. in 5. marca, tečaj za pridelovanje in uporabo krme dne 6., 7. in 8. marca.

— **Vinarsko društvo za politični okraj novomeški** v Novem mestu ima svoj 1. občni zbor v nedeljo 24. t. m. ob pol desetih v prostorih državne kmetijske šole na Grmu. Pri tej priliki se bodo sprejemali novi člani. Ker je glavni namen društva podpirati težnje vinogradnikov, je želeli, da je vsak zaveden vinogradnik v njegovih vrstah.

— **Cene umetnih gnojil in vinogradskih potrebščin.** Umetna gnojila so se v zadnjem času trgovala: 16 odstotni superfosfat po 130 do 140 Din, kalijeva sol po 155 do 160 Din, apneni dušik po 320 do 330 Din, 12- do 15 odstotni kajnit po 65 do 75 Din, 17- do 18 odstotna Thomasova žlindra po 170 do 180 Din za 100 kilogramov. — Cene vinogradniškim potrebščinam pa so bile: modra galica po 10 do 11 Din, žveplo po 4 do 5 Din, natrijev trisulfat po 8-50 Din, galum po 7-50 Din.

Beležke

+ **Uspeh JDS. pri občinskih volitvah na Jesenicah.** V nedeljo so se vršile na Jesenicah na Gorenjskem občinske volitve. Od več vložnih list so bile veljavne le tri: demokratska, klerikalna in radikalna. Komunistična in socialistična lista sta bili razveljavljeni. Izmed 1276 volilnih upravičencev se je udeležilo volitev 654 (51.3 %). Dobili so klerikalci 378 glasov (19 odbornikov), demokrati 245 glasov (12 odbornikov) in radikalci 31 glasov (2 odbornika). Klerikalci so glede na zadnje skupščinske volitve nazadovali za 142 glasov, demokrati pa napredovali za 132, torej skoro za toliko, za kolikor so klerikalci nazadovali. Te številke nam zadosti jasno pokažejo izredno lep napredek JDS., obenem pa nam povedo, da je bila to zadnja klerikalna zmaga na Jesenicah.

+ Opozicijski blok. Mnogo se o tem razpravlja in piše, vendar marsikomu ni prav jasno, kaj je na stvari. Snovanje opozicijskega bloka obstoja v tem, da se vse opozicijske stranke v parlamentu združijo v to svrhu, da vržejo nasilno radikalno vladno, ki se vzdržuje s pomočjo podkupljivih nemških in turških poslancev ter nemilo gospodari z našo državo. Radikalno vladno je treba vreči, o tem so si edine vse opozicijske stranke, toda nato je treba najti osnovo za nadaljnje delo. In v tem obstojajo velike težkoče radi različnosti programov posrednih opozicijskih strank. Klerikalna stranka sicer odjenja od zahteve po nezmisljeni avtonomiji in Radić tudi obeta, da bo v Beograd poslal svoje poslance, ki so doslej doma za pečko sedeli in fantazirali o nekaki «človečanski

republiki». Demokrati so predložili pametno rešitev: vidovdanska ustava, ki je temeljni državni zakon, se ne da izpremeniti kar za milo voljo klerikalcev ali radićevcev. Razširijo pa se na njeni osnovi samouprave posrednih oblasti v državi. To je srednja pot — zlata pot. Ako klerikalci in drugi separatisti pristanejo na pametni demokratični načrt, se sestavi nova vlada, ki bo poravnala, kar so zavozili radikalci. Klerikalci in radićevci se morajo vdati treznemu presojevanju in delu; tedaj se bo opozicijski blok z lahkoto sestavil in bo lahko tudi pametno posloval. Ako pride od tega, da se izpreobrnejo klerikalci in da se radićevci dovedejo k delovanju v beograjski parlament, tedaj bo demokratska stranka imela veliko zadoščanje: da je pripravila k pameti dva izgubljena sina.

Tedenske novosti

*** Obletnica dr. Tavčarjeve smrti.** Dne 19. t. m. je preteklo leto dni, odkar je umrl pisatelj in politik dr. Ivan Tavčar. Z njegovo smrtjo je v slovenski javnosti nastala vrzel, ki jo čutimo še danes. Slava velikemu pokojniku!

*** Izseljevanje iz naše države.** Leta 1923. se je izselilo iz naše države 9370 oseb, in sicer 5717 moških in 3653 žensk. Po narodnosti je bilo 1248 Srbov, 3711 Hrvatov in 739 Slovenov, ostalih Slovanov 22, Nemcev 2322, Madžarov 1169, Rumunov 137 in ostalih narodnosti 22. Med izseljenci je bilo 8048 pismenih in 1322 nepismenih. Največ se jih je izselilo v Zedinjene države, in sicer 4130 oseb.

*** Jugoslovani v Ameriki.** Po uradnih statističnih podatkih je bilo leta 1920. v Zedinjenih državah 408.973 Jugoslovancev, in sicer 208.552 Slovencev in 200.421 Srbohratov. Jugoslovani so v Zedinjenih državah navedeni po materinskem jeziku kot Slovenci in Srbohrati.

*** Ljubljanski orožniški polk.** Na podstavi naredben o novi formaciji orožništva je bil razpuščen orožniški bataljon v Osijeku. Komandant tega bataljona je bil premeščen v Ljubljano z nalogo, da formira tukajšnji orožniški polk.

*** Znižanje pristojbine za potne liste v Italijo.** Italijansko poslaništvo v Beogradu je dobilo obvestilo iz Rima, da so znižane konzularne takse za potne liste naših državljanov na 170 Din in za legalizacijo na 340 Din.

*** Prvi zlatniki.** V finančnem ministrstvu se izdeluje načrt za kovanje zlatnikov s sliko kralja Aleksandra. Zlatniki bodo vliiti v malem številu iz zlata, ki smo ga dobili kot vojno odškodnino iz Avstrije.

*** Vidiranje potnih listov za Čile.** Čilski konzulat v Zagrebu javlja, da morajo jugoslovanski potniki in izseljenci, ki potujejo v južnoameriško republiko Čile, vidirati svoje potne liste samo pri čilskem konzulatu v Zagrebu, a ne pri kakem čilskem konzulatu izven države.

*** Novi sejmi v Veliki Loki.** Delegacija ministrstva za trgovino in industrijo je dovolila Veliki Loki štiri nove letne sejme za živino, konje, drobnico in kramarsko blago. Novi sejmi bodo dne 18. marca, 21. junija, 30. avgusta in 16. decembra. Poleg teh sejmov ostane tudi dva stara sejma dne 12. maja in 25. julija.

*** Gospodinjška šola v Celju.** V ponedeljek dne 8. t. m. se je otvorila v Celju gospo-

dinjska šola, ki bo gojila pouk v vseh panogah. Poučuje se dopoldne in popoldne. Gojenke imajo v šoli le skupen obed, stanujejo pa zasebno, odnosno pri starših.

*** Koliko se popije v naši državi.** V zadnjem času je izšla zanimiva statistika, iz katere je razvidno, da se vsako leto največ popije v Sloveniji. Na vsakega prebivalca v Sloveniji odpade 30-4 litra vina, 26 litrov piva in 5-5 litra žganja, a v vsej državi pride na vsakega prebivalca 17-03 litra vina, 26 litrov piva in 6-6 litra žganja. V vsej državi se je v prejšnjem letu popilo 204 milij. litrov vina v vrednosti 1634 milijonov dinarjev, 312 milijonov litrov piva v vrednosti 1248 milijonov dinarjev in 66 milijonov litrov žganja v vrednosti 1320 milijonov dinarjev. Škoda na narodnem premoženju znaša okoli 10 milijard in 400 milijonov dinarjev. Jugoslavija bi lahko izplačala s temi vsotami v desetih letih svoje državne dolge.

*** Prepovedan uvoz orožja.** Ministrstvo vojske in mornarice je ukinilo izdajanje uvoznih dovoljenj za samokrese, pištole in municijo za samokrese.

*** Plazovi v Kamniških planinah.** V zadnjem času nastajajo v Kamniških planinah veliki plazovi. Velik plaz je v bližini Solčave odnesel posestniku Klemenšku dve kravi ter ju več sto metrov globoko v dolini pokopal pod snegom. Z največjo težavo so krave izkopal izpod štiri metre visoke snežene odeje. Ena krava je pod snegom poginila.

*** Patron žganjarskih kotlov.** Pri nas v Sloveniji se vsako leto skuba obilo žganja, če le sadje dobro obrodi. In žganjarski kotli so pod strogim finančnim varstvom. Toda ponekod si ljudje znajo pomagati «kontrabant». V nekem kraju Slovenije so vaščani prišli na to, da je najvarneje, če kotle skrijejo v cerkvi, ki ima Sv. Va'entina za patrona. Toda kakor se vsaka stvar raznese, se je tudi ta skrivnost. Može so bili kaznovani, tamošnjemu patronu pa je ostala ta čast, da še nadalje velja za zaščitnika žganjekuhe... Povedati je treba, da v dotičnem kraju ni nobenega «liberalca», so sami najvnetejši pristaši SLS, pa tako skrunijo božji hram!

*** Poslanec Žebot okrađen.** Klerikalni poslanec Žebot je bil te dni na povratku iz Zagreba v Maribor med potjo v vagonu prvega razreda okrađen. Neznani tatovi so mu odnesli dva ročna kovčega in zimsko suknjo. Poslanec ima okoli 100.000 kron škode.

*** Smrtna nesreča zaradi neprevidnosti.** V Bonačevi kartonažni tovarni v Ljubljani je

delavec Anton Kovič iz radovednosti odprl vijake parnega kotla, kjer se je kuhal papir. Iz kotla je vdrla para s tako silo, da je vrgla Koviča na tla. Vsega opečnega so prepeljali v bolnico, kjer je kmalu v strašnih mukah umrl.

*** Od doma je odšla dne 25. januarja** 20letna Marija Turšič, posestnikova hči na Brezovici pri Ljubljani. Odšla je takrat k maši na Borovnico in se ni vrnila.

*** Vlak ga je povozil.** Na progi med Čakovcem in Kotoribo je našel progovni čuvaj v noči od 14. na 15. t. m. od vlaka povozenega moža, kateremu sta manjkali obe nogi. Mož, ki je ležal v nezavesti, so prepeljali v Čakovec. Njegove identitete pa niso mogli ugotoviti, ker je brez legitimacije in se ni zavedal. Ni še dognano, ali se je mož vrgel pod vlak ali se je nesreča zgodila le slučajno.

*** Po 30 letih 30.000 dolarjev.** Pred 30 leti sta se v Koljevu v Liki zaročila fant in dekle. Toda ravno pred poroko je usoda nanese tako, da je fant odrinil v Ameriko, dekle pa ostalo doma, a vendar ni moglo pozabiti nanj. Ostala mu je zvesta, pisala mu v Ameriko dolga nisma in po vrsti odbila vse snube. Pa tudi on ji je ostal zvest, četudi se je le bolj redko oglašal. Te dni pa je «zaročenka», zdaj že 50letna ženica, prejela iz Amerike vest, da je njen «fant» umrl in ji zapustil ves imetek v znesku 30.000 dolarjev, torej ravno po 1000 dolarjev za vsako leto zvestobe.

*** Mož s 67 čudodelnimi svetinjami.** Beograjska policija je te dni prišla ruskega begunca, ki je prodajal svetinje s podobami čudodelnih Mater božjih v Rusiji. Imel jih je 67. Ko ga je policija peljala na urad, se je nabralo precej ljudi, ki so stražnike prepričevali, da imajo svetinje ruskega begunca res čudodelno moč. Posebno eden, ki je od Rusa kupil tako svetinjo, je z vneto zadrževal, da je z njeno pomočjo dobil 2000 dinarjev v državni loteriji in z doma vest, da mu je žena rodila krepkega sinčka. Ljudje priznavajo, da svetinje niso srebrne, kakor je trdil Rus, toda srečo pa gotovo prinašajo, in to je vendar nekaj vredno. Beograjska policija pa je vseeno drugega mnenja in je Rusa s svetinjami vred vtaknila v preiskavo.

*** Bogata zaplemba.** Te dni so carinski uradniki v Mariboru zaplenili na zagrebškem brzovlaku v nekem kupeju pod sedežem skrit zavoj treh kilogramov zlatih ur, denarja, prstanov in drugih zlatih izdelkov. Tihotapca niso našli. Zaplenjeno zlato je vredno več sto tisoč dinarjev.

*** Življenje bivšega duhovnika.** V Osijeku so prišli te dni na sled velikim sleparijam bivšega katoliškega duhovnika Mirka Bedenka, ki se je pred nekaj leti zaljubil v neko Anico Simunović. Ljubezen je bila tako goreča, da je zapustil duhovski stan in si poiskal privatno službo v nekem tiskarniškem podjetju. Anico je imel seveda pri sebi in ker njegova plača ni bila posebno velika, je poneverjal denar zavoda. Bedenk in Anica sta bila aretirana, vendar pa so njo kmalu izpustili, ker je ljubimec bil tako kavalirski, da je sprejel nase vso krivdo.

*** Nenavadna kupčija.** Te dni se je vrnil iz sedemletnega ujetništva iz Rusije neki trgovec iz Bezdana v Vojvodini. Njegova žena, ki ves ta čas ni dobila od moža nobenega pojasnila, je izposlovala, da je sodišče moža proglasilo mrtvim. Žena sama pa je ravno te dni poročila nekega subotiskega

trgovca. Ko se je prvi mož nenadoma vrnil iz ujetništva, se je žena hotela zopet vrniti k njemu, a drugi mož ji je delal velike neprilike. Končno pa je v mučni zadevi vendar prišlo do sporazuma. Prvi mož je plačal drugemu 20 000 dinarjev odškodnine in žena je zopet postala njegova. Tako je moral siromak svojo lastno ženo kupiti za veliko vsoto denarja.

* Dete z ribjim repom. Izredno čuden porod se je nedavno zgodil v rumunski vasi Turn-Magurele blizu naše meje. Žena posestnika Nikolaja Gazea je namreč povila dete, ki je bilo pol človeške, pol ribje podobe. Zgornji del telesa je bil namreč popolnoma pravilno razvit, spodnji del pa se je končal v ribji rep. Novorojeno bitje je torej bilo pol dete pol riba. Čudni stvar, ki pomeni izredno igro narave, je živel le pol ure. Zdaj se nahaja v nekem rumunskem muzeju. — Malo manj čuden primer se je prigodil v vasi Vodice v Dalmaciji, kjer je neka kmetica rodila žensko dete, ki nima nožic, niti leve ročice, na desni pa samo štiri prste.

* Oče devetega mrtvega sina. Srbski posestnik Marko Ivanović v Zlebovcih v Srbiji je pač nesrečen oče. Leta 1914. je imel še devet čvrstih in zdravih sinov. Tekom vojne jih je osem padlo za domovino v borbi z avstrijskimi in madžarskimi divjaki. Poslednji sin, ki mu je ostal edina nada, pa je te dni kot vojak v Vršču po nesreči izgubil svoje mlado življenje. Železniško ministrstvo je težko prizadelemu sivolasemu očetu dovolilo brezplačen transport mrtvega sina v domači kraj.

* Novorojenček v brzovlaku. V brzovlaku, ki je peljal od Zagreba proti Beogradu, je sprevodnik nedavno na hodniku nekega vagona našel na tleh drobno dete, zavito v cunje. Pobrał ga je in ga v Zemunu takoj oddal policiji, nakar je bilo izročeno v oskrbo Materinskemu društvu in je ostalo pri življenju. Policiji se je tekom par dni vendar posrečilo, da je izsledila mater. Toda tajni policisti, ki so bili poslani, da jo aretirajo, so jo našli na stanovanju, ko je ravno negovala dveletnega otroka v svojem naročju. Ta nežnost z malim dečkom je tako vplivala na tajne policiste, da je niso odvedli, temveč jo pozvali, naj se prihodnji dan sama javi na polijo. Toda ni prišla, temveč se zopet skrila. Deček, ki ga je negovala, ni bil njen otrok, temveč bratov. Zakaj je ta tajništvena mati svoje lastno nedolžno dete pustila v brzovlaku, s tujim pa nato bila nežna, bo razjasnila policija, če ji bo uspelo, da jo izsledí.

Iz raznih krajev

* V Šmarju pri Jelšah je 9. t. m. slavil višji davčni upravitelj v p. g. Aleksander Orožen srebrno poroko. Še mnogo let!

* V Cerkljah pri Kranju je umrla gospa Tončka Kramarjeva. Pokojnica je bila vrla Slovenka in dobra gospodinja. Blag ji spomin!

* V Kranjski gori priredi podružnica SPD v soboto 23. t. m. v prostorih hotela Razor planinski ples.

* V Poljčanah so neznani storilci vlomili v poštni urad na postaji ter odnesli malo žekno blagajno, v kateri pa k sreči ni bilo večje vsote denarja. Neposredno na poštni urad meji prometni urad postaje. Službujoči prometni uradnik je sicer slišal neki šum, a

ni iz tega sklepal ničesar posebnega. Vsa znamenja kažejo, da so vlom izvršile osebe, ki so uradne prostore prav dobro poznale. Pošni erar trpi okrog 6000 dinarjev škode.

* Pri Sv. Primožu pri Ljubnem se je pri spuščanju hlodov smrtno ponesrečil posestnik Matija Dežman. En hlod mu je priletel

na desno sence tako močno, da je obležal na mestu mrtev. Nesrečnež zapušča vdovo in sedem nepreskrbljenih otrok.

* V Mali Nedelji priredi Narodno kulturno društvo 18. marca ob priliki prvega nastopa malonedeljske godbe ljudsko veselico z veliko javno tombolo.

Zanimivosti

IZKLJUČENI DOSELIJENCI V ZEDINJENE DRŽAVE.

Izseljeniški komisariat v Zagrebu javlja: V davčnem letu 1923. niso ameriške oblasti dopustile 20.619 priseljencev, izključile pa so 1088 inozemcev, ki so se že nahajali v Zedinjenih državah.

Največ jih je bilo izključenih zaradi bojazni, da bi padli ameriškim državam v oskrbo, to je, ako niso imeli dovolj denarja ali možnosti zaslužka ali pa so imeli tako napako, ki jih je ovirala v zaslužku. Ako ženske in otroci potujejo sami, a nimajo affidavita (t. j. zaprisežene izjave, da jih bo v Ameriki vzdrževal najbližji sorodnik a. i. ameriški državljan), morajo gotovo nazaj.

Zaradi nepisarnosti je bilo izključenih 2095 in nič manj »kontraktnih delavcev« (kaj so ti delavci, smo razložili v četrti številki »Domovine«).

Preko 1000 jih je bilo izključenih zaradi opasnih in nalezljivih bolezni (jetika, spolne bolezni, traliom, garje itd.). Mnogo je bilo izključenih zaradi blaznosti in bojazni, zaradi slaboumnosti in pijanstva iz navade. 262 otrok izpod 16. leta je bilo izključenih, ker niso potovali v spremljevanju staršev ali k staršem. Eližnjim sorodnikom se otroci prepuščajo samo po strogi preiskavi in veliki jamčevini.

364 oseb je bilo vrnjenih iz Amerike, ker so bile obsojene ali zasledovane zaradi zločina, nadalje 4 anarhisti, 1 pristaš mnogoženstva, 69 takih, ki so ponovno skušali vsiliti se v Ameriko, preden je poteklo eno leto izključenja, 141 je bilo izključenih, ker so so v Zedinjene države hoteli vtihotapiti iz Kanade ali Mehike. Iz Kanade ali Kube se namreč lahko izseli v Zedinjene države šele po enem, iz Mehike pa po dveh letih bivanja.

PORODI NA ANGLEŠKEM.

Število porodov je na Angleškem po vojni precej narastlo. Celo dvojčki se pojavljajo. Statistika za leto 1923. navaja tudi primer, da je neka mati rodila četvorčke.

Četvorčki so na Angleškem, kakor pač povsod na svetu, prav redek pojav. Leta 1911. je bil en tak primer, leta 1915. in leta 1917. zopet po eden, leta 1919. dva in lani eden, kakor smo že omenili. Pač pa je leta 1915. soproga nekega trgovca iz Duhauma rodila petorčke in je njihov oče bil tako poln očetovske sreče, da je hotel napovedati konkurz. Na Angleškem je po statistiki okrog milijon deklet več nego fantov. Toda, ker se nedvomno ne poroče vsi fanti, ostane gotovo poleg gori omenjenega milijonskega previška še lep odstotek nesrečnic, ki jim je s teignjena sploh vsaka možnost, da si ulovijo možička, posebno še zato, ker je na Angleškem prav tako kakor drugod prišlo v modo, da imajo

prvo veljavo mlade vdovice in za njimi šele dekleta. To menda radi tega, ker Angleži menijo: »Ako poročim vdovico, vem, kaj bom pri njej našel, dočim pri moderni gospodični lahko zadenem na presenečenje, ki bi mi ne bilo baš najugodnejše«.

Glasom uradne statistike se je na Angleškem ponovno poročilo 34 odstotkov vojnih vdov. Toda statistika navaja tudi druge zanimive ugotovitve, kakor n. pr. to, da je zakon vsekakor koristen zdravju: baje so namreč mnogi vojni invalidi, ki so se poročili z vdovicami, lahko dognali, da se jim je zdravstveno stanje znatno izboljšalo, odstotek nesposobnih invalidov se je zmanjšal, dočim je pri neoženjenih invalidih stanje ostalo neizpremenjeno.

× Jubilej cigare. Pred kratkim so Američani praznovali 125letnico cigare, ki so jo njihovi predniki pogruntali leta 1801. v Cene-ticutu. Prav za prav se je o zamotavanju tobaka v svrhu pušenja razmišljalo že leta 1799., premišljevat. je torej bilo treba dve leti, da je prva cigara bila zamotana. Marsikdo bi mislil, da jo je zvil mož, pa ni tako, temveč zvila jo je neka Marija Prowst iz Windrova. Ženske so torej nevhvaležne svoji tovarišici, ako možen očita jo kajenje smotk, kajti da ni bilo iznajdljive Marije Prowst, bi tudi možje ne vlekli cigar. Dandanes pa se v Ameriki cigare vse bolj rag'o izdelujejo kakor prva, ki jo je bilo treba motati dve leti. V Ameriki se namreč letno izdelaja 10 milijard cigar!

× Nesreča lepote v Ameriki. V Bostonu se je nedavno vršilo glasovanje za prvo lepoto. Prvo nagrado je dobila pošena in resnično krasna devojka Indiana Johnston, kar jo je seveda storilo malo domišljavo in prevzetno. Prva posledica tega je bila, da so jo zapustile vse njene zavidne prijateljice in jo začele po vsem mestu opravljati. Deklica je naenkrat prišla v slab glas in jo je končno zapustil tudi bogati njen zaročenec. Pri njenih starših se je končno oglasil dušebrižnik in prav brez povoda priporočal roditeljem in tetam, naj pazijo na dekle. Prišlo pa je v hišo tudi 2500 ženitnih ponudb in med njimi ba'e okrog 800 prav nesramnih predlogov; nič manj kakor 47krat pa se je baje že poskušalo deklico kratkoma odpeljati. Krasotica Indiana ima torej s svojo lepoto le s'olò in ji utegne postati še usodna.

× Lep dohodek. V Njujorku so izračunali, da ima ameriški milijarder Ford dnevno 400.000 dolarjev čistega dohodka. Ford je lastnik ogromnih tovarn za avtomobile. Če se bo njegovo podjetje še nadalje tako razvijalo kakor Joslej bo Ford leta 1934. imel že 1 milijon dolarjev dnevnega dobička. Vsekakor pa že 400.000 dolarjev ni malo, ker to iznaša v naši valuti 32 milijonov dinarjev. In s tem se že da prav lepo živeti iz dneva v dan...

× Oj te princeze! V Evropi je že prav običajno, da se kraljevske princeze v silo ali pa iz prave ljubezni poročijo z ženinom neplemiškega pokolenja. Tem vzorom hoče zdaj slediti tudi japonska princesa z zvočnim imenom Kikuto Tokugava. Japonski dvorni krogi hočejo na vsak način preprečiti njeno zaroko, toda ljubezen zmaga in brhka princesa Kikuto se je kratkoma odpovedala vsem pravicam svojega stanu ter dala roko in srce svojemu izvoljencu, mlademu bogatašu Monitu Kapodaka.

× Koliko je na svetu jezikov? Slavni nadoslovec Balbi piše, da je na vsem svetu okrog 860 jezikov. Od teh pride na Evropo 53, na Afriko 114, na Azijo 124, na Ameriko 417 in na Oceanijo 117 jezikov.

Za smeh in kratek čas

Bratska sloga.

V neki hiši so se neprestano prepirali in končno je brat ubil brata. Pokličejo soseda na sodišče, da kot priča izpove, kaj mu je znanega o večnih prepirih v nesrečni hiši. Predsednik ga vpraša: «Kako sta živela brata?»

«Ponižno povem, prav lepo in dobro.»

«Kako dobro? Ali se nista venomer prepirala?»

«Tisto že, toda prepir še ni nesreča.»

«Ali se nista tudi krepeličila?»

«Tisto tudi, toda srečno...»

«In se nista ravno pred božičem oklala?»

«Da, tudi to, ampak drugače sta živela prav lepo in dobro.»

Enake težave.

Pride mož s predpusne veselice šele zjutraj domov in ga žena izkrega: «Vidiš, James, jaz zaradi tvoje lumparije vso noč nisem zatisnila očesa.»

Mož nato zehajoč: «Oh, tudi jaz ne! Imava torej enake težave...»

Nima številko.

Pripelje Ožbvt svojega sinka v Ljubljano, da mu kupi čevlje. «Potrebujem čizme za svojega sina,» razodene Ožbvt v prodajalni.

«Da, prosim,» odgovarja trgovski pomočnik, «katero številko izvolite?»

«Moj sin še nima številke,» reče Ožbvt, «do sedaj je zmerom hodil bos.»

Zmeta ni greh.

Pobožna devica rožnatih lic pride k spovednici in vsa skesana začne pripovedovati spovedniku: «Častiti, jaz sem morda težko grešila, že tri dni se hodim gledat v ogledalo in mi je tako po volji, če vidim, da sem lepega lica...»

«Ah, le pomirite se,» ji prijazno svetuje spovednik, «to ni greh, kar se vam dozdeva — v zmoti...»

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Ceršak. Poročilo, ki ste ga nam poslali, nas je osupnilo. Skoro nemogoče se nam zdi, da bi baš omenjeni naš somišljenik, ki nam je znan, zatajil pod pritiskom svoje mišljenja.

Laško nagnenje k prehlajenju? Prevelika občutljivost? Masiranje in umivanje s pravim Fellerjevim Elza-Fluidom napravlja telo od-

porno in olajša bolečine. Veliko močnejši, izdatnejši in boljši kakor francosko žganje! Kot kosmetikum že 25 let priljubljen za negovanje zob, zobnega mesa, ust in kože na glavi! Z zavojnino in poštino vred: 3 dvojne ali 1 specialna steklenica 24 dinarjev, 36 dvojnih ali 12 specialnih steklenic 214 dinarjev z 10%nim doplačilom. Razpošilja ga: Lekarnar Evgen V. Feller, Stubica Donja, Elza trg 360, Hrvatsko. (d)

Love! gozdarji, delavci, priporočamo Vam, da si kupite

obleke,

pelerine, suknje, hlače, dežne plašče iz gume, vsakovrstno perilo po najnižji ceni in pri konfekcijski industriji

Drago Schwab, Ljubljana

Dvorni trg št. 3 (pod Narodno kavarno).

Največja zaloge vsakovrstnega blaga za moške in dečke. Zahtevajte varenost!

Naročeno blago se razpošilja po poštini povzetju. V lastni režiji se izdelujejo usnjeni (kožni) reketi, hlače in čepice v črni, rjavi in sivi barvi.

Obleke po meri.

Imaš bolečine v obrazu? V celém telesu? Potrebujš li dobrodejan in okrepilno mazilo? Ali te muči glavobol? Zob bol? Trganje?

Ali želiš najboljšo sredstvo za negovanje zob, kože, glave? Ali si preveč občutljiv zaradi mraznega zraka? Ali želiš dobro domače in kosmetično sredstvo?

Fellerjev pravi Elza-Fluid je mnogo močnejši, izdatnejši in bolj delujoč kakor francosko žganje. Nekoliko kapljic radostne, da tudi ti poveš:

To je najboljšo, kar sem kdaj oku-al!

Isti Elza-Fluid v vseh dotičnih poslovnih, vendar pa zahtevaj samo pravi Elza-Fluid lekarnarja Fellerja! Elza-Fluid stane z zavojnino in poštino vred, če se ga naroči naravnost n čr se denar pošlje naprej ali po povzetju: 3 dvojne ali 1 specialna steklenica 24 Din; 12 dvojnih ali 4 specialne steklenice 85 Din; 24 dvojnih ali 8 specialnih steklenic 151 Din; 36 dvojnih ali 12 specialnih steklenic 214 Din.

KOT PRIMO: Elza-oblit zorei kurja očesa po 4 dinarje in 4 dinar ev. Elza-memorni črtniki 1 dinarjev. Elza-švedska tinktura za zelodec; Elza-zagorski sok za orsa in coper kašelj; Elza-ribje olje 20 dinar ev. Elza-voda za usta 12 dinar ev. Elza-kolonska voda 15 dinar ev. Elza-lumski miris za sobo 15 dinarjev. Elza-glicerol po 400 dinarjev in 15 dinarjev. Lysol, Lysolom po 25 dinarjev; kineki ča. od 2 dinarjev navzgor; originalno Radikum francosko žganje, velika steklenica, 15 dinar ev. Elza-mrečni prašek 10 dinar ev. strup za podgane in miši 5 dinar ev. Pri prilozi se zavojnina in poština posebej zaračunavata.

K tem cenam se priračunava sedaj 10%no doplačilo. Pisma se naj naslavljaajo natančno takole: **EVGEN V. FELLER, lekarnar, STUBICA DONJA, Elza-trg šte. 360, Hrvatsko.**

Uporabljal Elza-Fluid!

SLAVENSKA BANKA D., ZAGREB PODRUŽNICA: LJUBLJANA.

Delniška glavnica Din 50,000.000.— in rezerve preko Din 12,500.000.—

Podružnice: Beograd, Bjelovar, Brod n. S., Celje, Dubrovnik, Gornja Radgona, Kranj, Maribor, Murska Sobota, Novi Sad, Osijek, Sarajevo, Sombor, Sušak, Šibenik, Vršac, Wien.

Ekspoziture: Rogaska Slatina (sezonska), Škofja Loka in Jesenice.

Agenciji: Buenos Aires, Rosario de Santa Fe.

Afilijaciji: Slovenska banka, Ljubljana; Jugoslavenska industrijska banka d. d., Split.

Izvršuje vse bančne posle najkulantneje.